

Sentencja

- 1) Dyrektywa Rady 85/577/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie ochrony konsumentów w odniesieniu do umów zawartych poza lokalem przedsiębiorstwa ma zastosowanie do umowy, zawartej w okolicznościach takich jak okoliczności będące przedmiotem sporu przed sądem krajowym, dotyczącej przystąpienia przez konsumenta do zamkniętego funduszu rynku nieruchomości utworzonego w formie spółki osobowej prawa cywilnego, jeżeli cel przystąpienia polega przede wszystkim nie na uzyskaniu członkostwa w rzeczony spółce, lecz na ulokowaniu kapitału.
- 2) Artykuł 5 ust. 2 dyrektywy 85/577 nie stoi na przeszkodzie, w okolicznościach takich, jak okoliczności sprawy przed sądem krajowym, normie krajowej, zgodnie z którą, w razie odwołania oświadczenia o przystąpieniu do zamkniętego funduszu rynku nieruchomości utworzonego w formie spółki osobowej prawa cywilnego, złożonego w następstwie akwizycji w domu nie na życzenie konsumenta, konsument posiada roszczenie przeciwko spółce o zapłatę należności z tytułu podziału majątku na skutek wystąpienia, obliczanej z zależności od wartości jego wkładu na dzień wystąpienia z funduszu, a zatem może ewentualnie otrzymać tytułem zwrotu kwotę niższą niż wynosił jego wkład lub być zmuszonym do tego, by mieć udział w stratach tego funduszu.

(¹) Dz.U. C 209 z 15.8.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 kwietnia 2010 r. — Claudia Gualtieri przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-485/08 P) (¹)

(**Odwołanie — Oddelegowany ekspert krajowy — Dieta dzienna — Zasada równego traktowania**)

(2010/C 148/08)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Claudia Gualtieri (przedstawiciele: adwokaci P. Gualtieri i M. Gualtieri)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciel: J. Currall, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 10 września 2008 r. w sprawie T-284/06 Gualtieri prze-

ciwko Komisji, w drodze którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 30 stycznia 2006 r. odrzucającej wniosek skarżącej zmierzający do dostosowania — w następstwie jej rozvodu — kwoty diet należnych na podstawie art. 17 decyzji Komisji C(2002) 1559 z dnia 30 kwietnia 2002 r. dotyczącej zasad mających zastosowanie do oddelegowywanych ekspertów krajowych, ze zmianami.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) C. Gualtieri zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 32 z 7.2.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 kwietnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Handelsgesellschaft Heinrich Heine GmbH przeciwko Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV

(Sprawa C-511/08) (¹)

(**Dyrektywa 97/7/WE — Ochrona konsumentów — Umowy zawierane na odległość — Prawo odstąpienia od umowy — Obciążenie konsumenta kosztami wysłania towaru**)

(2010/C 148/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Handelsgesellschaft Heinrich Heine GmbH

Strona pozwana: Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 6 ust. 1 akapit pierwszy zdanie drugie oraz art. 6 ust. 2 dyrektywy 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość (Dz.U. L 144, s. 19) — Przepisy krajowe pozwalające na obciążenie konsumenta kosztami wysłania towaru w razie odstąpienia od umowy

Sentencja

Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy zdanie drugie i art. 6 ust. 2 dyrektywy 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie stosowaniu uregulowania krajowego, które pozwala dostawcy na obciążenie konsumenta, w umowie zawieranej na odległość, kosztami wysyłki towarów w przypadku wykonania przez tego ostatniego przysługującego mu prawa odstąpienia od umowy.

(¹) Dz.U. C 32 z 7.2.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 kwietnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de grande instance de Paris — Francja) — Fundación Gala-Salvador Dalí, Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos przeciwko Sociéte Auteurs dans les arts graphiques et plastiques, Juanowi Leonardowi Bonetowi Domenechowi, Eulalii-Maríi Bas Dalí, Maríi del Carmen Domenech Biosce, Antoniowi Domenechowi Biosce, Anie-Maríi Busquets Bonet, Mónica Busquets Bonet

(Sprawa C-518/08) (¹)

(Zbliżanie ustawodawstw — Własność intelektualna — Prawo autorskie i prawa pokrewne — Prawo autora do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży oryginalnego egzemplarza dzieła sztuki — Dyrektywa 2001/84/WE — Osoby uprawnione do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży po śmierci autora dzieła — Pojęcie następców prawnych — Przepisy krajowe utrzymujące przez okres 70 lat po śmierci autora zastrzeżenie prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży wyłącznie na rzecz spadkobierców ustawowych autora, z wyłączeniem spadkobierców i zapisobierców testamentowych — Zgodność z dyrektywą 2001/84)

(2010/C 148/10)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de grande instance de Paris

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Fundación Gala-Salvador Dalí, Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos

Strona pozwana: Sociéte Auteurs dans les arts graphiques et plastiques, Juan-Leonardo Bonet Domenech, Eulalia-María Bas Dalí, María del Carmen Domenech Biosca, Antonio Domenech Biosca, Ana-María Busquets Bonet, Mónica Busquets Bonet

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal de grande instance de Paris — Wykładnia art. 6 i 8 ust. 2 i 3 dyrektywy 2001/84/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie prawa autora do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży oryginalnego egzemplarza dzieła sztuki (Dz.U. L 272, s. 32) — Osoby uprawnione do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży po śmierci autora — Zgodność przepisów krajowych utrzymujących przez okres 70 lat zastrzeżenie prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży wyłącznie na rzecz spadkobierców ustawowych autora, z wyłączeniem spadkobierców i zapisobierców testamentowych

Sentencja

Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy 2001/84/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie prawa autora do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży oryginalnego egzemplarza dzieła sztuki należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie istnieniu przepisu prawa krajowego takiego jak będący przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, który zastrzega korzystanie z prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży dzieła wyłącznie na rzecz spadkobierców ustawowych twórcy, z wyłączeniem spadkobierców testamentowych. Natomiast w ramach stosowania przepisu krajowego dokonującego transpozycji art. 6 ust. 1 dyrektywa 2001/84 sąd krajowy jest zobowiązany w pełni uwzględnić wszystkie właściwe normy kolizyjne regulujące przejście tego prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży w drodze spadku.

(¹) Dz.U. C 32 z 7.2.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 kwietnia 2010 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Hoge Raad der Nederlanden i Gerechtshof te Amsterdam — Niderlandy) — X Holding B.V. przeciwko Staatssecretaris van Financiën (C-538/08), Oracle Nederland BV przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht-Gooi (C-33/09)

(Sprawy połączone C-538/08 i C-33/09) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Prawo do odliczenia podatku naliczonego — Przepisy krajowe wyłączające prawo do odliczenia dla niektórych kategorii towarów i usług — Uprawnienie państw członkowskich do utrzymania w mocy zasad wyłączenia prawa do odliczenia istniejących w chwili wejścia w życie szóstej dyrektywy VAT — Zmiana po wejściu w życie tej dyrektywy)

(2010/C 148/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sądy krajowe

Hoge Raad der Nederlanden, Gerechtshof te Amsterdam